

Bezinning 465: Gij zult niet doden

Matteus 23,27-32 = weekdagen 21° week woensdag

Het Woord

[Jezus zei:] 'Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, jullie lijken op witgepleisterde graven, die er vanbuiten wel fraai uitzien, maar vol liggen met doodsbeenderen en andere onreinheden. Zo lijken ook jullie voor de mensen uiterlijk op rechtvaardigen, terwijl jullie innerlijk vol huichelarij en wetsverachting zijn. Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, jullie bouwen grafmonumenten voor de profeten en versieren de graven van de rechtvaardigen, en jullie zeggen: "Als wij geleefd hadden in de tijd van onze voorouders, zouden wij ons niet zoals zij schuldig hebben gemaakt aan de moord op de profeten." Daarmee erkennen jullie zelf dat jullie kinderen zijn van hen die de profeten vermoord hebben. Maak de maat van jullie voorouders dan maar vol!'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Matteus biedt de zesde en zevende van zeven wee-uitspraken aan, gericht aan de schriftgeleerden en Farizeeën, of wellicht beter: aan zijn medegelovigen.¹ Nogmaals en nog harder wijst hij op het groot verschil tussen onze buiten- en onze binnenkant. We tonen ons beter dan we zijn. We verbergen zeer handig het kwade in ons, maar het is er wel. Het vraagt veel moeite en arbeid om mezelf echt en eerlijk te confronteren met mijn eigen zwarte schaduwen. Juist daarom is het goed dat Matteus de boodschap zo scherp verwoordt.

Tot driemaal toe valt het woord 'graf'. Er is zelfs sprake van dood en moord. Het staat zo scherp in contrast met de Schepper en het leven. De mens is niet geschapen voor het graf, maar voor het leven, zelfs het volle leven. Er worden mensen gedood, veel mensen zelfs. Maar ook als ik niemand gedood heb, toch dood ik wel leven. Een scheldwoord, weigeren te praten met iemand, een relatiebreuk, diefstal ... Dit alles doodt leven. Dit is de band met een van de Tien Woorden ten leven: 'Gij zult niet doden' (Exodus 20,13). Het moet ons niet pessimistisch maken over onszelf en over de mens in het algemeen. Maar toch hebben we allen de verantwoordelijkheid om zo weinig mogelijk leven te doden en zoveel mogelijk het leven op te bouwen en te bevorderen.

¹ Voor een tot vijf: zie de gebedsbezinningen 463 en 464.

Men kalkte de graven wit om ze ook 's nacht te kunnen zien. Zo kan men vermijden op een graf te trappen. Want daardoor wordt men onrein. Toch is dit iets uiterlijk, iets van de buitenkant. Zoveel belangrijker is onze binnenkant. Het echte graf, de echte dood zit daar. De Heer helpt ons die neiging om te doden te overwinnen. Want Hij is een God van leven en verrijzenis.

Het Woord in mijn leven

Ik kijk naar mijn eigen leven en leg de vinger op één manier waarop ik leven dood. Ik zoek naar de weg om dit recht te trekken, zodat ik leven respecteer en meer: opbouw.

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
met heel Uw leven
bent U krachtig opgekomen
voor het leven, dat heilig is.
U hebt U scherp gekant
tegen het doden van leven.
Voor U ligt de oorzaak van moord
in onze schaduwkanten,
binnen in ons.
Dood dan de dood in ons.
Versterk in ons het leven
en de vaste wil
het leven te respecteren
en te bevorderen.
Want zo heeft onze Schepper
het is in zijn wijsheid gewild. Amen.

© Eric Haelvoet 2016